774/07

Den 11. juni 2007 blev i sag nr. 70.119:

xxxxxxx xxxxxx
xxx xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har en pensionsforsikring i Danica Pension, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at udbetale fulde ydelser og præmiefritagelse fra 1/1 2005.

Selskabet har afvist at udbetale fulde ydelser og yde præmiefritagelse, da det er selskabets opfattelse, at erhvervsevnenedsættelsen alene er mellem halvdelen og 2/3.

Den tegnede forsikring giver ret til præmiefritagelse og udbetaling ved tab af erhvervsevne, såfremt forsikringstagerens erhvervsevne bliver nedsat til 1/3 eller mindre af den fulde erhvervsevne. Såfremt erhvervsevnen bliver nedsat til mellem halvdelen og 1/3 af den fulde erhvervsevne, er der ret til halv udbetaling.

Klageren, der er født i 1964, blev efter 10. klasse uddannet bager. Efter en periode på en margarinefabrik blev han i 1999 ansat på S. Savværk, hvor han var ansat, indtil han blev fyret den 17/5 2003. Af sagens kommunale akter fremgår det, at klageren har svært ved at stave, og at han derfor får andre til at udfylde papirer for sig.

Den 5/11 2002 kom klageren til skade på sit arbejde på S. Savværk. Med en truck var han i færd med at læsse strøer på en lastvognstrailer. Han stod på ladet og mistede ba-

lancen, idet foden gled, og herefter husker han ikke så meget, førend han befandt sig liggende på den frosne jord. I faldet er han muligvis stødt imod trailerens hjulskærm, da han havde fået nogle skrammer på venstre arm. Han slog venstre side af lænden og venstre hånd i faldet. Der var ikke noget hovedtraume, og han var ikke bevidstløs. Han kunne selv komme op at stå og kørte også trucken i garage. Han var sygemeldt resten af ugen, men opsøgte ikke læge. Først den 12/11 2002 søgte klageren læge grundet smerter i lænd og venstre hånd. Røntgen viste ingen tegn på brud, men alene mistanke om en fissur i venstre håndled. Smerterne i hånden er siden aftaget, hvorimod smerterne i ryggen har været vedvarende, og der er tilkommet hovedpine. Klageren har fået foretaget MR-skanninger af lænderyggen, som alene har vist en protrusion af 4. og 5. lændehvirvel, men ingen prolaps. Der har været forsøgt fysioterapeutisk øvelsesbehandling, men alle tiltag har været uden effekt.

Arbejdsskadestyrelsen har i udtalelser af henholdsvis 19/10 2005 og 21/11 2005 vurderet ménet grundet arbejdsulykken til 25 % og erhvervsevnetabet til 50 %.

Klageren anmeldte skaden over for selskabet den 18/6 2003. Selskabet udbetalte efter indhentelse af lægelige oplysninger ydelser ved tab af erhvervsevne og bevilgede præmiefritagelse fra 6/2 2003 til 1/1 2005.

I kommunalt regi har klageren været forsøgt hjulpet tilbage på arbejdsmarkedet. Herunder har han været på Revacenter N., ligesom han har deltaget i optræning på B. hjemmet. Han har tillige været i 3 virksomhedspraktikker, som alle har måttet opgives grundet voldsomme smerter. Revalidering til boglig uddannelse har været vurderet som urealistisk grundet klagerens læse- og skrivevanskeligheder, ligesom han grundet smerter har vanskeligt ved at koncentrere sig. Sagsbehandlerens konklusion er, at klageren betragtes som en kronisk smertepatient, hvor revalideringsmulighederne er udtømte. Endvidere har sagsbehandleren anført:

> "Aktiveringsmulighederne vurderes at være udtømte
> Der vurderes ikke at være mulighed for et fleksjob
> Der vurderes ikke at være andre muligheder
> Arbejdsevnen vurderes således ikke at kunne udvikles og det har årsag i de helbredsmæssige forhold som nu vurderes at være stationære."

Kommunen bevilgede førtidspension på baggrund af den udarbejdede ressourceprofil pr. 1/7 2006.

Ved brev af 17/9 2004 meddelte selskabet, at det agtede at stoppe pensionsudbetalingen og præmiefritagelse pr 1/1 2005.

Ved skrivelse af 7/12 2004 har klagerens advokat klaget til selskabet over afgørelsen, idet hun har anført, at det er yderst tvivlsomt, om hendes klient på noget tidspunkt kommer tilbage i fuld beskæftigelse.

Selskabet har i skrivelse af 21/12 2004 fastholdt sin afgørelse og har anført, at det er selskabets lægekonsulenters opfattelse, at klageren vil kunne genindtræde på arbejdsmarkedet i et ikke rygbelastende arbejde.

I september 2005 har advokaten meddelt, at revalideringsforløbet er blevet afbrudt, da hendes klient atter er sygemeldt.

Selskabet foranledigede herefter klageren undersøgt af overlæge og neurolog F.W.B., der i erklæring af 3/5 2006 konkluderende har anført:

> "41-årig specialarbejder, der ikke har haft rygproblemer eller hovedpine, før han ved UT den 05.11.02 faldt ned og pådrog sig direkte rygtraume og kontusion af venstre arm. Der var efterfølgende lokale smerter de nævnte steder. Efterfølgende velundersøgt for prolapser og andre behandlelige lidelser i lænderyggen, uden der er fundet andet end lette degenerative forandringer. Konservativ behandling har ikke ændret væsentligt på tilstanden og der er således nu dgl. konstante middelsvære til svære lænderygsmerter med udstråling til begge ben. Derudover er der dgl. milde til moderate smerter mellem skulderbladene og klager over hyppig vandladning, sovende fornemmelser i venstre arm 2-3 gange ugentlig et par timer ad gangen, dårlig nattesøvn, hukommelsesbesvær, smerter og nedsat bevægelighed i venstre håndled samt næsten dgl. hovedpine og diverse intermitterende symptomer. Udover symptomerne sv. til distorsionsfølger i ryggens bryst- og især lændedel, er kronisk næsten konstant hovedpine blevet et væsentligt symptom. Der er ikke beskrevet direkte hovedtraume ved ulykken og der ses ikke beskrevet klager fra hovedet i de talrige lægelige akter fra det hidtidige forløb. Derfor tolkes hovedpinesymptomerne snarere som sekundære til den kroniske smertetilstand end et direkte traumefølge.
> Konklusivt er skadelidtes funktionsevne præget af den kroniske ryglidelse og han vil ikke kunne varetage arbejde præget af monotone og foroverbøjede arbejdsstillinger, vægtbelastning af ryg eller arme. Det skønnes, at der fortsat er en mulighed for en

vis arbejdsudøvelse i en beskæftigelse, der er knapt så monoton som det han formentlig har været udsat for i ægpakkeriet. Tilstanden skønnes i det væsentlige stationær uden udsigt til væsentlig bedring."

På baggrund af erklæringen meddelte selskabet i skrivelse af 31/5 2006 afslag på fulde ydelser og præmiefritagelse, idet man vurderede det generelle erhvervsevnetab til omkring halvdelen.

Ved meddelelsen om førtidspension har klagerens advokat i skrivelse af 22/6 2006 anført, at der nu er dokumentation for, at klientens erhvervsevne er nedsat til under 1/3.

Selskabet har imidlertid fastholdt sin afgørelse ved skrivelse af 11/7 2006, hvorefter advokaten har indgivet sagen til nævnet den 28/8 2006.

Advokaten påstår udbetaling af ydelser for tab af erhvervsevne samt præmiefritagelse fra 1/1 2005.

Til støtte for påstanden har advokaten bl.a. anført:

"Det er min klients opfattelse, at han er berettiget til fuld udbetaling, idet han i hele forløbet har været fuld uarbejdsdygtig, således at hans arbejdsevne som følge af ulykken er nedsat med mindst 2/3. Min klient er pr. 1. juli 2006 tilkendt førtidspension på baggrund af skaden.

Sagen er endnu ikke færdigbehandlet i Arbejdsskadestyrelsen. Arbejdsskadestyrelsen har tidligere truffet midlertidig afgørelse om erhvervsevnetab svarende til 50 %, ligesom der er truffet afgørelse om mén svarende til 25 %.

Min klient har tilsvarende dækning ved Industriens Pension, hvor min klient er tilkendt fuld udbetaling af erhvervsevnetab samt invalidesum og børnepension.

Det er min opfattelse, at min klient i hele perioden har været berettiget til fuld udbetaling ved tab af erhvervsevne.

Det fremgår klart af de lægelige akter, at min klient ikke kan påtage sig rygbelastende arbejde, der er smerter i lænderyggen med udstråling til begge ben, smerter eller skulderbladene. Pandehovedpine med lydoverfølsomhed og dårlig hukommelse, formentlig som følge af den langvarige smertetilstand. Dertil kommer hyppig vandladning, der eventuelt kunne skyldes slag mod bækkenet."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 20/9 2006 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "Vi fastholder, at K.L.'s generelle erhvervsevne er nedsat til mellem halvdelen og 1/3, men ikke til 1/3 eller derunder. Som begrundelse for vurderingen lægger vores lægekonsulenter (der er overlæger i henholdsvis neurologi og neuromedicin), at K.L. har en kronisk smertetilstand med fysisk funktionsbegrænsning. Bortset fra indskrænket bevægelighed i lænderyggen er der tale om fuldstændig normale fysiske objektive undersøgelser.
>
> I speciallægeerklæringen fra overlæge H.J.H. fra august 2004 fremgår det af konklusionen: 'Ved objektiv neurologisk undersøgelse finder man stort set normale forhold udover ømhed dels midtthorakalt og dels i lænden og en vis fiksering af nedre del af lænden ved foroverbøjning. Der er ikke klinisk tegn til lumbal diskusprolaps. Patienten har udviklet en kronisk smertetilstand efter rygtraumet og man må sige, at der er nogen diskrepans mellem de subjektive gener og de forholdsvis diskrete objektive fund.'
> …
> Kommunen har indhentet udtalelse fra psykolog V.B. i juni 2005 … Psykologen konkluderer: 'Ved den psykologiske undersøgelse er der hverken umiddelbart eller ved testningen fundet tegn til alvorlig psykisk lidelse. Der er ikke tale om en såkaldt atypisk depression, der kan ytre sig som somatiske symptomer. Den betydelige diskrepans mellem de objektive fund ved lægelige undersøgelser og den nedsatte funktionsevne skal utvivlsomt ses i lyset af den karakterologiske sammensætning'.
>
> Desuden fremgår det: 'Vejen tilbage til arbejdsmarkedet må først og fremmest gå via klientens forholden sig til det faktum, at der ikke er påvist alvorlig lidelse hverken fysisk eller psykisk. En tværfaglig fysioterapeutisk-psykologisk tilgang med intensiv fysisk træning og tagen ansvar med egen forsørgelse som mål kunne være et middel, men det forudsætter motivation og aktiv medvirken'.
>
> Vi fastholder på denne baggrund, at der ikke foreligger dokumentation for, at K.L.'s generelle erhvervsevne er nedsat til 1/3 eller mindre."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

> "Bliver forsikrede ved med at være sygemeldt, og har forsikredes sygdomstilstand stabiliseret sig i et sådant omfang, at hans fremtidige arbejdsevne kan vurderes, foretages en vurdering af, om forsikredes arbejdsevne varigt er nedsat til 1/3 eller mindre, respektive til mellem 1/2 og 1/3. Denne vurdering foretages under alle omstændigheder senest 18 måneder efter den I. sygedag, eller ved ulykkestilfælde 18 måneder efter skadedagen. Selskabet kan for et begrænset tidsrum en eller flere gange udskyde vurderingen af det varige tab af arbejdsevne. Så længe udskydelsen varer, sker der udbetaling efter reglerne om midlertidig uarbejdsdygtighed.
>
> Forsikredes arbejdsevne anses for varigt at være nedsat til 1/3 eller mindre, hvis han blivende ikke længere er i stand til at tjene mere end 1/3 - bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed - af, hvad der i

samme egn er almindeligt for fuldt arbejdsdygtige personer af tilsvarende uddannelse og alder.

Forsikredes arbejdsevne anses for varigt at være nedsat til mellem 1/2 og 1/3, hvis han blivende ikke længere er i stand til at tjene mere end 1/2 - bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed - af, hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt arbejdsdygtige personer af tilsvarende uddannelse og alder.

Ved vurderingen af den forsikredes tab af arbejdsevne foretages et skøn over, om forsikrede må anses for egnet til omskoling. Hvis forsikrede anses for egnet til og i tilfælde af omskoling må forventes at blive i stand til at opretholde den førnævnte indtjening, anses hans arbejdsevne ikke for nedsat til 1/3 eller mindre, respektive til mellem 1/2 og 1/3."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen - herunder det lægelige og kommunale materiale - finder nævnet det ikke godtgjort, at klagerens erhvervsevne er nedsat til 1/3 eller mindre.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen